

اشاره

تجزیه و تحلیل فضای خوشبندی براساس الگوریتم ژنتیک^(۱)

مهدی مدیری

عضو هیأت علمی دانشکده نقشه برداری

mmodiri@ut.ac.ir

چکیده

به منظور تجزیه و تحلیل فضای خوشبندی، از اصول و مشخصه‌های الگوریتم‌های ژنتیکی استفاده می‌شود. مقاله حاضر روش جدید تجزیه و تحلیل فضای خوشبندی براساس الگوریتم ژنتیکی را ارائه می‌نماید. نتایج تجربیات علمی و عملی نشان می‌دهد این روش می‌تواند مشخصه کلی توزیع را حفظ کرده و نتیجه مناسبی را اخذ نماید.
واژه‌های کلیدی: الگوریتم ژنتیک، خوشبندی، تجزیه و تحلیل فضایی.

مقدمه

تجزیه و تحلیل فضایی یک جنبه مشترک برای کارشناسان علوم زمین را فراهم می‌نماید. با پیدایش نقشه، افراد همیشه انواع راه حل‌های تجزیه و تحلیل فضایی را به طور خودآگاه یا ناخواسته در ذهن خود دارند. به عنوان مثال، برای اندازه‌گیری فاصله، آزمیوت بین دو عارضه در نقشه و انجام تحقیقات و بررسی فنی و تصمیم‌گیری راهبردی با استفاده از نقشه انجام می‌یابد. برای اینکه بتوان تجزیه و تحلیل فضایی را انجام داد و اطلاعات فضایی را نیز انتقال داد، لازم است یک مشخصه عملیاتی اولیه را از سیستم اطلاعات جهانی به دست آورد. (Girod, 2000)

خوشبندی یک جنبه با اهمیت در تجزیه و تحلیل فضایی می‌باشد به طوری که متغیرهای فضایی و مشخصه‌های عوارض فضایی را از نقطه نظر کلی و عمومی بررسی می‌نماید و اطلاعات توجیهی خوشبندی را به نمایش می‌گذارد. هدف تجزیه و تحلیل ویژگی‌های بارز عوارض فضایی است و در خوشبندی فضایی یک خوش^(۲) به چندین خوش مختلف تقسیم می‌شود تا این طریق بتوان بعضی از مشخصه‌های جغرافیایی را استخراج نمود یا این که بتوان اصول تجزیه و تحلیل را انجام داد. اصولاً تجزیه و تحلیل خوشبندی یک نوع کلی از الگوریتم‌های بهینه‌سازی می‌باشد. الگوریتم‌های ژنتیک (GA)^(۳) براساس گزینش طبیعی یا متعارف^(۴) و نظریه ژنتیک می‌باشد که می‌توان در این زمینه تحقیقات گسترده و فراوانی را صورت داد. (ZHOU MING, 1999)

براساس تجزیه و تحلیل الگوریتم‌های موجود در تجزیه و تحلیل فضای خوشبندی قوانین اصلی تقسیم و مشخصه‌های الگوریتم‌های ژنتیک در نظر گرفته می‌شود. در اینجا روش جدید تجزیه و تحلیل فضای خوشبندی براساس الگوریتم‌های ژنتیک ارائه می‌شود.

معرفی روش‌های خوشه‌بندی فضایی

تجزیه و تحلیل خوشه‌بندی فضایی، یک نوع خوشه‌بندی می‌باشد که براساس موقعیت هندسی داده‌های فضایی است. بنابراین مشخصه خوشه‌بندی فضایی نقاط براساس این قالب است. عموماً فاصله فضایی بین نقاط اصلی ترین مقدار آماری می‌باشد و می‌تواند مشخصات خوشه‌ای نقاط را مشخص سازد. نقاطی که در فاصله نزدیکی قرار دارند به عنوان یک خوشه و در غیر این صورت به عنوان خوشه‌های مختلف در نظر گرفته می‌شوند. براین اساس در خوشه‌بندی فضایی، قاعده‌ای که به صورت عمومی و مشترک استفاده می‌شود، اندازه فواصل است که در این بحث استفاده می‌گردد. (Bader, 1997) در خوشه‌بندی فضایی می‌توان روش‌های مختلفی را انتخاب و استفاده کرد که این روشها به سه دسته، خوشه‌بندی سیستماتیک،^(۵) خوشه‌بندی تجزیه مرحله‌ای^(۶) و خوشه‌بندی توزیعی^(۷) تقسیم می‌شوند.

خوشه‌بندی سیستماتیک

ابتدا نقاط به عنوان خوشه‌های n در نظر گرفته می‌شوند. سپس این نقاط به صورت مرحله‌ای به هم تلاقی داده می‌شوند. در چنین مراحل خوشه‌بندی، تعداد خوشه‌ها کمتر می‌گردد تا این که به یک مقدار مناسب برسند. این مراحل، خوشه‌بندی سیستماتیک نامیده می‌شوند. مرحله ایدئوگرافیک نیز ابتدا ای ترین روش می‌باشد. به طوری که دو خوشه که فاصله بین آنها به هم نزدیک است در یک خوشه جمع می‌شوند. ابتدا خوشه‌های $1-n$ به دست می‌آید. سپس فواصل بین این خوشه‌ها $1-n$ باید مجدداً محاسبه گردد. از بین خوشه‌ها دو خوشه‌ای که فاصله آنها به یکدیگر بسیار نزدیک است، انتخاب می‌شود و بعد از آن می‌توان خوشه‌های $2-n$ را به دست آورد. تا اینکه تعداد خوشه‌ها به یک مقدار کامل برسد. مقدار عددی و آماری خوشه‌هایی که در مراحل ترکیب هستند باید دوباره محاسبه گردد و فواصل بین سایر خوشه‌ها نیازی به محاسبه مجدد ندارد.

بنابراین کوانتم محاسبه بسیار کوچک است و فرآیندها نیز ساده می‌باشند. روش خوشه‌بندی، روش سنجیده و حساب شده‌ای است که به طور گسترشده‌ای استفاده می‌شود. (Hongyan, 2007)

خوشه‌بندی تجزیه مرحله‌ای

در روش خوشه‌بندی تجزیه مرحله‌ای، ابتدا نقاط به عنوان یک خوشه فرض می‌شوند سپس می‌توان آنها را به صورت مرحله‌ای به یکدیگر تلاقی داد. بنابراین با این روش تعداد خوشه‌ها بیشتر و بیشتر خواهد شد تا این که به یک مقدار مناسب دست یافتد. این مراحل خوشه‌بندی، تجزیه مرحله‌ای نامیده می‌شود. بسیاری از جنبه‌ها باید به عنوان مرحله به مرحله در نظر گرفته شود. این نوع روش به اندازه کافی کامل و تکامل یافته نیست. بنابراین به طور گسترشده‌ای مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. (ZHOU MING, 1999)

خوشه‌بندی توزیعی^(۸)

ابتدا باید آمپتی^(۹) تعیین گردد، سپس فواصل بین هر نقطه و مراکز نیز باید تعیین شود که این روش خوشه‌بندی توزیعی نامیده می‌شود. مسئله اصلی این روش عبارت است از: اینکه چگونه مراکز را تعیین نمود؟ متخصصان زیادی پیرامون این روش بررسی و مطالعه کرده و به طور مداوم این روش‌ها را مورد تغییر و اصلاح قرار داده‌اند و روش خوشه‌بندی توزیعی را پذیرفته و به طور گسترشده‌ای مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. خوشه‌بندی سیستماتیک و تجزیه مرحله‌ای براساس بررسی‌های موردنی استفاده می‌گردد.

در این مراحل مشخصه کلی توزیع در نظر گرفته نمی‌شود. مراحل خوشبندی توزیعی، در صورتی که مراکز خوشبندی مطابق با مشخصه‌های کلی توزیع باشند، خروجی مشخصه‌ها حفظ می‌شوند. اما این روش به انتخاب مراکز بستگی دارد. بنابراین باید روش جدیدی پیدا نمود تا بتواند مشخصه‌های کلی توزیع را داشته باشد و برای پیدا نمودن مراکز خوشبندی، روش مناسب برگزید.

اصول و مشخصه‌های اصلی GA

الگوریتم‌های ژنتیکی ابتدا توسط پروفسور ت، هلتند^(۹) مطرح شد؛ زمانی که او و دانشجویانش سیستمهای تطبیقی را در اواخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل ۱۹۶۰ میلادی مورد مطالعه قرار دادند و بعد از آن‌ها نیز این مسئله به عنوان روش بهینه مؤثر مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. GA اصول ارزیابی بیولوژیکی، فناوری بهینه‌سازی و فناوری رایانه را با هم ادغام می‌نماید و یک رشته کاربردی جدید را فراهم می‌سازد. GA سه اپراتور اصلی، انتخاب، گذار و جهش را دارد که به عنوان الگوریتم‌های بهینه‌سازی عددی نامگذاری می‌گردند. این الگوریتم‌ها بر بعضی از معایب الگوریتم‌های سنتی غلبه می‌نماید. GA شامل کلیه قوانین و پیشنهادهای بیولوژیکی و وراثت است که دارای مزایای قابل توجهی می‌باشد به طوری که از الگوریتم‌های بهینه‌سازی سنتی مجزا می‌گردد. (ZHOU MING 1999)

۱) GA از کدبندی مقادیر قابلیت تصمیم‌گیری که به عنوان عملکرد پدیده می‌باشد، استفاده می‌نماید و این مطلب می‌تواند برای بعضی از مشکلات بهینه‌سازی که مفاهیم عددی را ندارد یا برای استفاده از آنها مشکل دارند، مفید باشد.

۲) GA عملکرد اصلی را به عنوان اطلاعات مختصر، به طور مستقیم استفاده می‌نماید.

۳) GA اطلاعات چند منطقه را استفاده می‌کند.

۴) GA از فناوری احتمالات استفاده می‌نماید.

GA می‌تواند یک ساختار چندمنظوره را ارائه نماید که برای حل سیستم‌های پیچیده استفاده می‌گردد و هیچ گونه بستگی به زمینه ایدئوگرافیک مشکلات ندارد و مشخصه انتقالی بارزی را دارد. بنابراین در بسیاری از موضوعات به طور گسترده‌ای استفاده می‌شود. در این مقاله GA با خوشبندی توزیعی ترکیب می‌شود و روشی را ارائه می‌کند تا بتوان تجزیه و تحلیل خوشبندی را براساس الگوریتم ژنتیکی انجام داد.

تجزیه و تحلیل فضایی خوشبندی براساس GA

با ترکیب عناصر GA و خوشبندی توزیعی می‌توان راه اصلی را برای خوشبندی توزیعی و انتخاب مراکز خوشبندی تعیین نمود و از GA مشخصه‌های کلی را برای تحقیق استفاده کرد. بنابراین GA برای پیدا کردن مراکز خوشبندی مورد استفاده قرار می‌گیرد که می‌تواند مشخصه‌های کلی را به طور اتوماتیک در خود نگه دارد. سپس از روش خوشبندی توزیعی برای بررسی سایر نقاط استفاده نمود. این مراحل باستی تا مرحله پایانی انجام گیرد که با مشخصه‌های کلی توزیع مطابقت نماید. (Weibel. 1995) چندین مشکل دیگر نیز وجود دارد که باید بر طبق موارد ذیل مرتفع گردد.

- کدگذاری

کدگذاری اولین مشکلی است که باید با استفاده از GA حل گردد و یک مرحله اصلی برای طراحی

GA می‌باشد. علاوه بر روش‌های کدگذاری که شکل آرایشی هر کروموزم را نشان می‌دهد. روش کدگذاری مجدد را معرفی می‌نماید که از ژن فضای تحقیقی به فضای توضیحی و تشریحی انتقال یافته‌اند و بر روش اپراتور انتخاب، جهش و گذر اثر می‌گذارند. زمانی که مراکز خوشه‌بندی از نظر تعاملی بررسی شود که به انجام تجزیه و تحلیل خوشه‌بندی نیاز دارد یک نقطه می‌تواند هم مرکز باشد یا مرکز نباشد. بنابراین روش کدگذاری برای ارائه خروجی استفاده می‌شود. در صورتی که ساختار کدگذاری بسیار پیچیده باشد یعنی تعداد نقاط بسیار زیاد می‌باشد و محاسبه نیز بسیار پیچیده می‌گردد. بنابراین در مراحل کدگذاری که براساس اصل ساده‌سازی و آسان‌سازی می‌باشد از کد دوتایی استفاده می‌شود که می‌تواند به راحتی کدبندی و کدگذاری مجدد شود. روش کدگذاری ایدئوگرافیک نیز به شرح ذیل معرفی می‌گردد به طوری که هر چه تعداد نقاط بیشتر باشد طول کدگذاری نیز بر همین رول مشخص می‌گردد که نشان می‌دهد نقطه در مرکز خوشه‌بندی انتخاب شده است. در صورتی که مقدار ۱ باشد، نقطه انتخاب می‌شود در صورتی که ۰ باشد، نقطه انتخاب نمی‌شود. به عنوان مثال: در صورتی که مجموعه نقاط $\{P_1, P_2, P_3, \dots, P_8\}$ باشد، نشان می‌دهد که مراکز خوشه‌بندی هستند. (Axelsson, 1999)

- انطباق عملکرد

در GA احتمال ژنتیکی فرد به وسیله تطبیق فردی قطعی می‌گردد. یعنی در صورتی که تطبیق وسیع باشد احتمال ژنتیکی نیز زیاد می‌شود. چگونه می‌توان عملکرد تطبیق را قطعی ساخت تا تأثیر زیادی را بر قابلیت GA داشته باشد؟ جواب این پرسش به این صورت است که $\text{SUM}(P)$ تعداد مراکز انتخابی خوشه‌بندی می‌باشد و می‌توان تابع تطبیق را به صورت زیر طراحی نمود.

$$F(t) = \text{SUM}(P) \quad (1)$$

که $\text{SUM}(P)$ تعداد مراکز انتخابی خوشه‌بندی می‌باشد و با در نظر گرفتن دقت، انتظار است که تعداد $\text{SUM}(P)$ کمتر شود.

اپراتورهای GA

اصولاً اپراتورهای GA، انتقال، گذر و جهش می‌باشد. در حال حاضر، یک اپراتور انتقال و گذر (نگاره ۱) تطبیق می‌یابد. اما نمی‌توان اپراتور جهش را تطبیق داد ولی از گزینه بهینه‌سازی کلی استفاده می‌شود. این عملکرد نشان می‌دهد که به هر کروموزوم باید تنها یک راه حل منطقی تعلق گیرد. در این صورت می‌توان تضمین نمود که هر نقطه‌ای در مرکزیت به یکی از نقاطی که در مرکز خوشه‌بندی است، محول می‌گردد و فاصله بین دو مرکز نیز باید خیلی به هم نزدیک باشد.

$A=1\ 1\ 1\ 0\ 0\ 0\ 0\ 1\ 1\ 1\ 0 1\ 0\ 1\ 0\ 1$ $B=0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 1\ 0\ 1 0\ 1\ 1\ 1\ 1$ (a) Two parents $A1=1\ 1\ 1\ 0\ 0\ 0\ 0\ 1\ 1\ 1\ 0\ 0\ 1\ 1\ 1\ 1$ $B1=0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 0\ 1\ 0\ 1\ 1\ 0\ 1\ 0\ 1$ (b) Two sun
--

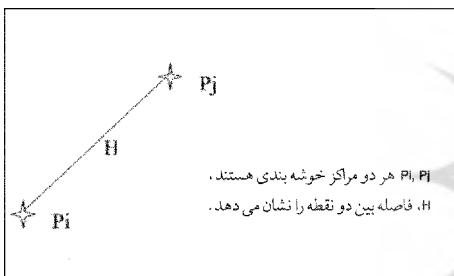
نگاره ۱

○ آرایش کدگذاری مجدد کروموزوم

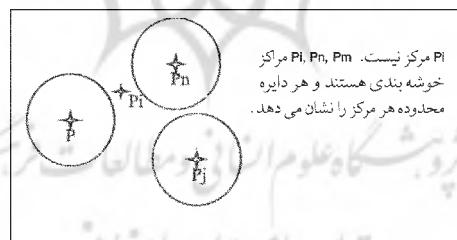
ابتدا کروموزومی که از طریق گزینش بهینه‌سازی کلی شده است کدگذاری مجدد می‌شود. مراکز خوش‌بندی نیز از نقاط اصلی انتخاب می‌گردد.

○ انتخاب مرکز خوش‌بندی

بر طبق موقعیت واقعی هر مرکز خوش‌بندی، فقط باید یک مرکز خوش‌بندی وجود داشته باشد (نگاره ۲). با فرض P_i و P_j که هر دو مراکز خوش‌بندی می‌باشند چنانچه فاصله بین آنها کوتاه‌تر از حد مجاز باشد، نشان می‌دهد که P_i و P_j سیار به یکدیگر نزدیک هستند. تعداد P_i از ۱ به ∞ تغییر می‌نماید. و P_i مرکز خوش‌بندی نخواهد بود.

نگاره ۲

نگاره ۳

○ بررسی سایر نقاط

در نظر گیرید که هر نقطه‌ای که در مرکز نباشد، در این صورت توضیحی را برای خود دارد. در صورتی که P_i متعلق به هر مرکز خوش‌بندی نباشد سپس بر طبق قانون فاصله، P_i مرکز خوش‌بندی می‌شود و مقدار کروموزوم نیز به ۱ تغییر می‌نماید (نگاره ۳)

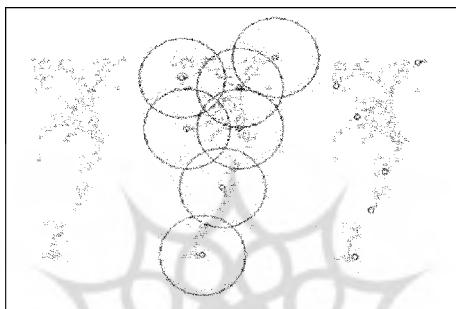
○ جایگزینی کروموزوم

کروموزوم قدیمی از طریق کروموزوم بازسازی شده جایگزین می‌گردد و در صورتی که GA با گزینه بهینه‌سازی کلی ارتباط داده شود، در این صورت کارایی GA به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد و زمان اتلافی نیز در این راه حل وجود ندارد و می‌تواند به طور قابل توجهی بر GA تأثیر داشته باشد. (Hongyan, 2007)

پارامترهای GA

پارامترهای متعارف GA میزان جمعیت (M)، مقدار گذر P_c و احتمال جهش P_m را شامل می‌شود.

این پارامترها تأثیر زیادی بر GA دارد و بایستی با دقت زیادی انتخاب شوند. اصولاً این پارامترها از طریق آزمایش و تجربه کسب می‌گردند.
در این بررسی، اندازه جمعیت $P_m = 0$, $P_c = 0$, $50 =$ منظور شده است. (Bader, 1997)

نگاره ۴

اپراتورهای انتخاب

در طی تجزیه و تحلیل بیولوژیکی وراثت و تکامل طبیعی، نمونه‌هایی که می‌توانند به تکامل منطبق شوند، احتمال بیشتری را برای وراثت خواهند داشت. در غیر این صورت آنها احتمالات کمتری را دارند. GA از اپراتور انتخاب برای انجام مراحل استفاده می‌نماید که این روش بهترین روش در شرایط فعلی می‌باشد که برای تولید مجدد و بقاء تطبیق یافته است.

اپراتورهای انتخاب GA مختلف و معمولاً اپراتورهایی هستند که اپراتور تصادفی، اپراتور دوره‌ای و غیره می‌باشند. در این مقاله از اپراتور تورنمنت استفاده شده است. این روش انتخاب باعث گردید فردی که تطبیق‌سازی بیشتری دارد شانس بیشتری را نیز برای بقا و زندگی داشته باشد و فقط از مقدار تطبیق استفاده نموده که با اندازه مقدار انتخابی تناسب ندارد. (Hongyan, 2007)

شرایط تکمیل نشده در GA

در اینجا دو شرط تکمیل نشده در GA وجود دارد. یکی از شرایط تعداد تولید ژنتیک است که نشان می‌دهد در صورتی که به تولید ژنتیک برسد، GA متوقف می‌شود و کار ناتمام می‌ماند. شرط دیگر، این مسئله می‌باشد که میانگین تطبیق با بزرگترین تطبیق مقایسه می‌گردد. در صورتی که اختلاف بین میانگین تطبیق و بزرگترین تطبیق در یک حد مجاز مشخص شده باشد، در این صورت GA متوقف می‌گردد و در صورتی که مراحل ادامه یابد GA نمی‌تواند خروجی بیشتری را به دست آورد. ترکیب دو شرط بالا نیز می‌تواند تأثیر مثبتی را بر روی GA داشته باشد. برطبق مراحل فوق این اصول محوری و کلیدی در ساختار GA حل می‌گردد. بر طبق این قاعده که هر نقطه مرکز خوشبندی نمی‌باشد، مراحل خوشبندی بر طبق قاعده فاصله انجام می‌گیرد.

نتیجه گیری

این مقاله روش تجزیه و تحلیل فضایی را براساس GA فراهم می‌سازد و به صورت تئوری احتمال و امکان این نظریه را تجزیه و تحلیل می‌نماید و از نظر فنی آن را اعتبار می‌بخشد. تجربیات نشان می‌دهد که تجزیه و تحلیل فضایی خوشبندی که براساس الگوریتم‌ها ژنتیکی می‌باشد خصوصیات کلی توزیع را نیز

حفظ می نماید. (نگاره ۴)

فقط تجزیه و تحلیل فضایی یک جنبه بسیار کوچک از کاربردهای GA در تجزیه و تحلیل فضایی می باشد. بسیاری از مشکلات تجزیه و تحلیل فضایی باید بیشتر مورد بررسی قرار گیرد و یا به شکل بهینه تغییر یابد. در این زمینه به تحقیقات گسترده ای نیاز می باشد.

منابع و مأخذ

- 1- Axelsson, p., 1999. Processing of laser scanner data - algorithms and application. Journal of photogrammetry and Remote sensing 54 (2-3).
- 2- Bader, M. and Weibel, R., 1997, Detection and resolving size and proximity.
- 3- Girod, B., Greiner, G., Niemann, H, 2000. Principles of 3D Image Analysis and Synthesis. Kluwer Academic publishers, Dordrecht - Netherland.
- 4- Hongyan DENG, Fang WU, Chang YIN,, 2007. The Spatial Analysis of Clustering based on Genetic Algorithms. Institute of surveying and Mapping, University. Zhengzhou, China.
- 5- Kim Lowell, Gold C, 1995. Using a Fussy surface - based cartographic Representation to Decease Digitizing Efforts for Natural Phenomena. Cartography and Geographic Information systems, vol. 22, No. 3, 1995.
- 6- Sagi Filin,, 2004. Surface classification from airborne laser scanning data, Computers & Geosciences 30 (2004).
- 7- Weibel, R., 1995. Map generalization in the context of digital system. Cartography and Geographic Information System. Vol. 22, No. 4.
- 8- ZHOU, M, Sun Zedong, 1999. Genetic Algorithms Theory and Applications, Beijing, China.
- 9- ZHANG Wenliane, LIANG Yi, 2000. The Mathematic Base of Genetic Algorithms , xi'an , China.

پی نوشت

1) خوشبندی به عنوان روش طبقه بندی، امکانی را فراهم می نماید که در یک روش بسیار طبیعی، تأکیداتی را در فرآیند دخالت داد. خوشبندی را می توان به عنوان ترکیبی از دو فرآیند دانست:
الف) شناسایی الگوهای داده های مبتنی بر ویژگی هایی و
ب) گروه بندی داده های دار خوشبندی.
ویژگی اطلاعات را گردآوری می کند و در داده ها قرار داده و تفسیک و جدا یسی میان طبقه هارا اطمینان می دهد. خوشبندی داده هارا می توان به عنوان یک تقسیم بندی جامع به قطعات مجزا، هر یک با ویژگی همگن تعریف نمود. خوشبندی داده های پیشتر در طبقه بندی عوارض و پوشش زمین در تصاویر ماهواره ای یا تصویربرداری لیزری استفاده می شود. خوشبندی داده هارا می توان به عنوان یک تقسیم بندی جامع به قطعات مجزا، هر یک با ویژگی همگن بکاربرد فرض شود $\{P_i | i=1,2,\dots,N\} = R$ داده های P_i نقاط اندازه گیری شده و N عدد نقاط در مجموعه داده باشند $S_i = \{S_1, S_2, \dots, S_k\}$ خوشبندی داده های باشد که در آن $S_i = \{P_{i1}, P_{i2}, \dots, P_{iN}\}$ قسمت هایی است که با گردآوری نقاط مشخص شده اند.

2) Cluster	3) Genetic Algorithms (GA)
4) Natural Selection	5) Systemic Clustering
6) Stepwise Decomposition	7) Distinguish Clustering
8) Umpty	9) T.Holland استاد دانشگاه میشیگان